

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **J. K.**, zast. JUDr. Jarmilou Podivínskou, advokátkou se sídlem Krapkova 3, 779 00 Olomouc, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 9. 2013, č. j.,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 23. 9. 2013, č. j. se z r u š u j e a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 5.532 Kč, a to k rukám JUDr. Jarmily Podivínské, advokátky se sídlem Krapkova 3, 779 00 Olomouc do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 23. 9. 2013, č. j. byly zamítnuty námitky žalobce a rozhodnutí žalované ze dne 10. 7. 2013, č. j. bylo potvrzeno.

Rozhodnutím ze dne 10. 7. 2013 byl žalobci podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění v platném znění (dále jen „zdp“) odňat ode dne 20. 8. 2013 invalidní důchod, neboť podle posudku OSSZ Prostějov ze dne 20. 6. 2013 již není invalidní.

Žalobou ze dne 14. 11. 2013 se domáhal žalobce zrušení přezkoumávaného rozhodnutí s argumentací, že v daném případě nebyla správně aplikována právní úprava dopadající na jeho zdravotní stav, neboť rozhodující zdravotní postižení – monoparéza středně těžká – neměl být posuzována podle kapitoly VI., položce 8f, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., nýbrž podle kapitoly VI., položka 8f citované přílohy. Zjištěné zdravotní postižení – poporodní paréza brachiálního plexu vpravo, s pluriradik. Postižením dle EMG těžkého stupně, postižením hybnosti, atrofií svalstva pravé horní končetiny, mělo být posuzováno jako středně těžké postižení s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena v rozmezí 50 až 60 %.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 22. 1. 2014 v důsledku zpochybnění správnosti stanovení míry procentuálního poklesu ze strany žalobce navrhla provedení důkazu ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, za tím účelem navrhla vypracování posudku příslušnou PK MPSV ČR z důvodu dostatečného a objektivního posouzení zdravotního stavu jmenovaného.

Soud zjistil z posudkové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Prostějov, že zdravotní stav žalobce byl hodnocen dne 20. 6. 2013 se závěrem, že rozhodující neurologické postižení je ve stavu stacionárním, jedná se o lehké funkční postižení, které bylo zařazeno pod kapitolu VI., položku 8f, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 30 %. Uvedený posudek byl podkladem pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 10. 7. 2013. Žalobce podal námitky proti rozhodnutí, lékařka ČSSZ pracoviště Ostrava v posudku ze dne 29. 8. 2013 vyhodnotila zdravotní stav žalobce jako dlouhodobě stabilizovaný, posuzovaný je na stav adaptován. Intenzitu postižení hodnotila jako středně těžkého stupně, se zařazením pod kapitolu VI., položka 8f, citované vyhlášky se stanovením míry poklesu pracovní schopnosti 30 %. V rámci přezkumného soudního řízení byl vypracován posudek PK MPSV ČR v Brně, komise za účasti lékaře – neurologa v přítomnosti žalobce, který byl vyšetřen, vycházela z doložené zdravotní dokumentace obsažené v obsahu posudku, který byl účastníkům doručen. Po prostudování podkladové dokumentace, vlastního zjištění a zhodnocení dospěla k závěru, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 8g, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 50 %. Šlo o těžkou monoparézu PHK na podkladě poporodní parézy celého brachiálního plexu, bez objektivizovaného zlepšení. Neurologický nález ze dne 7. 3. 2014

dokumentoval trvání těžkého postižení funkce PHK. Posudkový závěr zněl, že k datu vydání napadeného rozhodnutí se jednalo o invaliditu podle § 39 odst. 1 zdp, sice invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona. Žalobce při jednání dne 27. 3. 2014 vyslovil souhlas s posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 12. 3. 2014 po stránce skutkové i posudkové. Zástupce žalované ponechal rozhodnutí na úvaze soudu.

Vzhledem k provedeným důkazům dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná. Na základě zásadní žalobní námitky – nesprávné posouzení zdravotního stavu posuzujícími lékaři soud vyžádal posudek PK MPSV ČR v Brně, který podrobně zhodnotil zdravotní stav žalobce na základě všech existujících lékařských nálezů i vlastního vyšetření posuzovaného. Na rozdíl od posudku OSSZ Prostějov i posudku ČSSZ pobočka Ostrava, posudková komise hodnotila charakter, rozsah postižení, projevy onemocnění tak, že se jedná o těžkou monoparézu PHK na podkladě poporodní parézy celého brachiálního plexu bez objektivizovaného zlepšení, takže z posudkového hlediska rozhodující zdravotní postižení podřadila pod kapitolu VI., položku 8g, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Vzhledem k tomu, že nedošlo ke zlepšení zdravotního stavu a s ohledem na stupeň a intenzitu zdravotního postižení, hodnotila invaliditu II. stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zdp. Soud zhodnotil vypracovaný posudek jako objektivní, úplný a přesvědčivý a pojal ho jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby. Z uvedených důvodů proto dle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil přezkoumávané rozhodnutí, vyslovil současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem Krajského soudu v Brně, sice zohlední prokázanou skutečnost, že žalobce i nadále splňuje podmínky pro invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci byl úspěšný žalobce, proto má právo na náhradu nákladů řízení. Odměna jeho advokátky a náhrada nákladů řízení byla stanovena podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění, nikoli dle vyúčtování advokátky za 1 úkon právní služby 1.500 Kč, nýbrž správně dle § 7 bod 3 citované vyhlášky 1.000 Kč. Takže za 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání žaloby, účast při jednání dne 27. 3. 2014) dle § 7 bod 3, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) po 1.000 Kč, 3x režijní paušál dle § 13 odst. 1 a odst. 3 po 300 Kč, cesta trasa Olomouc – Brno a zpět vozidlem tovární zn. TOYOTA YARIS, SPZ 4M1 8553, spotřeba 5,6 l/100 km, pohon. hmota Natural (1 cesta 110 km, celkem 220 km), tj. 1.232 Kč, náhrada za promeškaný čas dle § 14 odst. 1 a odst. 3 citované vyhlášky (4 započaté půlhodiny) celkem 400 Kč. Celková částka odměny včetně hotových výdajů tedy činí 5.532 Kč, kterou je žalovaná povinna zaplatit žalobci k rukám jeho právního zástupce do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 27. března 2014

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová